

както е било, а на часове-тѣ излѣзватъ като свидѣтели четири-тѣ евангелисти единъ подиръ другій, и сѣкѣй казва сѣщій-а великѣй слѣчай но различаватъ са единъ отъ другѣго само въ дѣмы-тѣ. Това точно показва, че тѣ сѣ вѣрни свидѣтели, кои-то са сзглашаватъ въ сѣмѣ-тѣ вещь, защото вѣрно казватъ онока, кое-то е безъ омисль знайтъ, а понѣгдѣ са различаватъ въ дѣмы-тѣ, понеже гокорѣтъ, защото знайтъ, а не защото сѣ са нахѣртѣвали. Найпослѣ на вечернѣ-тѣ, кои-то сз молитвы-тѣ си и обичаи-тѣ са описва, какъ е распетъ христосъ и какъ е погребенъ, онока, кое-то са слѣчило въ тойзи денъ, та е понапредъ казвано понаособно (на вѣшкѣ), слива са въ едно изъ три-тѣ евангелиста сзставено четеніе, та текѣтъ слѣчай-тѣ предъ наши-тѣ очи като потокъ.

Тзи мѣдро е разредено онока, кое-то са чете изъ евангеліа-та, но тзи сѣщо е избранно и онока, кое-то са чете изъ апостолски-тѣ посланіа и изъ книги-тѣ на старый-а завѣтъ, а такива сѣ и сами-тѣ антифони и стихири-тѣ на утреннѣ-тѣ, часове-тѣ и вечернѣ-тѣ; а лекторіа са неслѣжи въ тойзи денъ за това, защото е църква-тъ въ жалость, и дрѣго заради дълбоко-то мышленіе, че е жертва-та голготска, коуж-то е принесѣлъ спаситель на великѣй петъкъ, особенна, и че сѣ въ неѣ сички-тѣ жертви всѣхъ олтаровъ.

Измеждѣ пѣрвы-тѣ шесть евангеліа, на утреннѣ-тѣ, петнадесетъ дивни антифони, кои-то сѣ извадени нѣкои отъ псаломы-тѣ и пророчества-та, а